

וְרִשִׁיעֵינָא דְאִינוּן עֲרַב רַב אֲתַמַּר בְּהוּן סו"ף פָּסוּ"ק, דְאִינוּן מְזַרְעָא דְעַמְלָק דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות יז טו) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כָּס י"ה, וְאִינוּן חֲמִשׁ מִיָּנִים עַמְלָקִים גְּבוּרִים נְפִילִים עֲנָקִים רְפָאִים, דְּכֻלְהוּ מְסַתְלָקִין וּמְתַגְבְּרִין עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ז יח) וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ, אַרְבַּע זְמַנִּין כְּתִיב וַיִּגְבְּרוּ וַיִּגְבְּרוּ, לְקַבֵּל אַרְבַּע גְּלוּוֹן, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר סו"ף פָּסוּ"ק, דְּפָסִיק לֹאן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְסוּף יוֹמָיָא מְעַלְמָא. (דף נה ע"א).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

וּבְתַהּ הוּא זְמַנָּא הַקְטִין יְהִיָּה לְאַלְפָּה (ישעיה ס כב) מְסַטְרָא דְשְׂמָאֲלָא, וְהַצְעִיר לְגוֹי עֲצוּם (שם) מְסַטְרָא דִּימִינָא, אֲנִי יְהו"ה בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה (שם) מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וּמִיַּד יִתְפַּסְקוּן עַמְלָקִים מִן עַלְמָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל פְּרִסְיָהּ, וְדָא אִיהוּ שׁוֹפֵר"ר הוּל"ךְ אֲתַנְ"ח יְתִי"ב, בְּתַהּ הוּא זְמַנָּא דִּיתְמַחוּן עַמְלָקִים מְעַלְמָא, יְהִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַח נְיִיחָא לְיִשְׂרָאֵל, וְיְתִיב עַל פְּרִסְיָהּ, כְּמַה דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דניאל ז ט) וְעַתִּיק יִזְמִין יְתִיב, לְבוּשֵׁיהּ כְּתֻלָּה חוּרָה, לְקַיִמָּא אִם יְהִי חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשָׁלֹג יִלְבִּינוּ (ישעיה א יח).

וּלְגַבֵּי עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְעָל כְּתִיב (דניאל ז ט) כְּרִסְיָהּ שְׂבִיבִין דִּי נוּר, (ס"א רומי) וּמֵאִינוּן שְׂבִיבִין דְּכְרִסְיָהּ אֹקְדוּן כֹּל טַעְוֹן דִּילְהוּן, גְּלַגְלוּזֵיהּ נוּר דְּלִיק, דְּנַחְתִּין מְנִיָּה עֵשׂוֹר גְּלַגְלִין מְסַטְרָא דָּאֵת י', וּשְׂבִיבִין מְסַטְרָא דָּאֵת ה', תְּרִין אֲתַוּוּן יִתְעַרוּן בְּנוּרָא לְאֹקְדָא טַעְוֹן דְּלְהוּן, בְּתַהּ הוּא זְמַנָּא (ישעיה א לא) וְהָיָה חֶסֶן לְנַעֲוֶרֶת וְכו'.

בְּתַהּ הוּא זְמַנָּא סְלִיק ו' עַל דְּרַגָּא דִּילִיָּה דְאִיהוּ שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפָּא, וְדָא אִיהוּ דְרַגָּא, תְּרִי טַעְמִי, מֵאִי תְּרִי טַעְמִי, אֲלָא בְּתַר דְּסְלִיק לְדְרַגְיָה יִימַר לְיִשְׂרָאֵל וְעֵשָׂה לִי מִטַּעְמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד), מִפְּקוּדִין דְּעֵשָׂה דְכֻלִּילָן בְּה' דְאֲבָרְהָם, דְּכֻלִּיל רַמ"ח פְּקוּדִין, דְּכַהוּן אֲתַקְרִיב ה' לְגַבֵּי ו', וְקַרְבָּנָא דָּא אִיהוּ קַרְיָבוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם שְׂכִינְתֵיהּ.

כְּכֹל אֲתַר וְאֲתַר (נ"א אֲבָר וְאֲבָר) קַרְיָבוּ י"ה, ה' חֲמִשָּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֲלָפָה הַשְּׁנַיִ בְּרַמ"ח, וּבְשְׂמָאֲלָא דְתַמָּן לְכָא יִטוּל נִזְקָמִין מֵאוּמִין דְּעַלְמָא, וְרִזָּא דְמַלְכָּה (ישעיה ג) כִּי יוֹם נָקָם בְּלַבִּי, וְדָאִי אֲתַכְּלִילֵן בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּפְקוּדִין דְּעֵשָׂה אֲתִיָּהִיבוּ מִימִינָא, וּפְקוּדִין דְּלֵא תַעֲשֵׂה מִשְׂמָאֲלָא, וְאֵלִין אִינוּן תְּרִי טַעְמִי, וּפְקוּדִין דְּעֵשָׂה

אינון מאכלין דקודשא בריה הוא, ופקודין דלא תעשה פרנסה לסמא"ל למאן דעבר עלייהו.

(ואלזוהר קריב) (נ"א אקדים) (נ"א ובאלין מתקרב) עשו ליצהק ואמר ליה יקם אבי ויאכל מציד בנו (בראשית כז לא), וסמא"ל בגינייהו תהו אקדים (נ"א קריב) לשמאלא, לאטעמא לקודשא בריה הוא מחובין דבנוי דאינון מאכלין מרינן, דבגינייהו אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנאתי, עמודא דאמצעייתא מתמן אתייהבת אנרייתא, דאיהי פלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשו יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמא"ל, ומיד סליק עשו אחרא דאיהו עשו הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשורא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמודא דעשו איהו עמודא דאמצעייתא (ברחימו, ופקודין דלא תעשה בדחילו) עמוד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבנה (שם) תרי ירכי קשוט, מפל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו פליל פלא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריה הוא, ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא בריה הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרבן דבין הערבים, וקרבנא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל לילא, ואיהו קרבן מוסר דאיהו צדיק, ואיהו קרבנא דשבתות וימים טובים דלית קרבנא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריה הוא בשבת ויום טוב) אלא בהו, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

איהי משכונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר תורה גניז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, ואיהי נר דדליק קדמיה, כמה דאת אמר (ויקרא כד ב) להעלות נר תמיד, ואיהי בת שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי נר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגביה מסטרא דימינא, ועל תרווייהו אתמר (משלי ו כג) פי נר מצוה ותורה אור.

איהי קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, ודא הוא דכתיב (במדבר ו כג) כה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק דאיהו כ"ל, ודא איהו כל"ה, כ"ל ה', בגין דאיהו ברית דאחיד בתרוייהו, ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא דאת ד' מן אחר, דקשיר בין א"ח ובין ד', ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין, דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהי אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי פלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת פליא בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו דהיינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

איהי טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטר קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור פשלמה, ואיהי ציצית דצדיק דאיהו עני בגלותא, ודא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה לעני כי יעטה, עני ודא, דביה אתעטר, בגין דאיהי כסותה לבדה היא שמלתו לעזרו (שמות כב כו), דא משכא דתפלי, דאתמר בהון (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.

ארבע פתי דרישא אינון אהי"ה, ארבע פרשיין דאינון קדש לי (שמות יג ב), ויהיה פי ביאה (שם יא), שמע ישראל (דברים ו ד), ויהיה אם שמע (שם יא יג), דא יהו"ה, ארבעה פתי דיד דא אדנ"י, ארבעה פרשיין דא יהו"ה, ובהון מ"ב אזכרות בתמניא פרשיין, דאתמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא איהו פי היא שמלתו לעזרו (שמות כב כו), ואיהי תכלת שבציצית, איהי סוד היפום, יבמה דיליה בגלותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (ד' טו ו' א"ו) תלת גלגולין דילה אינון תלת אבהן, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה, גאולה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא לית ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד דאיהי נפקת עמיה, היא נבואה דיליה, נבואה כלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחר משתין בנבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (נ"א שינה) פחותה משתין, ודא ישראל סבא, דסליק באת ו' שית ומנין עשר דאיהו שתין.

ואיהי יראה מסטרא דשמאלא, אהבה מסטרא דימינא, ואיהי תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אנכי מסטרא דאימא עלאה דאחידא בימינא, בגין דאנכי איהו כס"א בחושבון, ואתמר ביה (ישעיה טז ה) והוכן בהסד כסא, ועלה אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, מסטרא דסמאל"ל ונחש דאינון אלהים אחרים.

ואיהי פסח מסטרא דימינא, ואיהי ראש השנה מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה פרוסה מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה שלמה מסטרא דימינא, בגין דסטרא דצפון לאו איהו שלים, ובגין דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה באת ו' מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

ואיהי שבועות מסטרא דעמודא דאמצעיתא, שבועה שבועות ודאי אית בהון שבע שבתות, ובהון מ"ט יומין, כחושבון מ"ט אתוון דקריאת שמע, דאינון שמע ישראל וכו', ברוך שם וכו', ביומא דחמשין שריא שכנינתא עלאה בה, ואתקריאת מתן תורה, ועמודא דאמצעיתא איהו תורה דאתייהבת בתמשיין יומין דשבועות, ועליה אתמר בן חמשים לזקנה (נ"א לבניה), בההיא דאתמר בה כי זקנה אמה, ועלה אתמר (משלי ב ג) כי אם לבניה תקרא, בגין דאיהי ה' וסלקא באת י' לחמשין חמש זמנין עשר, ועלה אתמר בן חמשים לזקנה, בההיא דאתמר (שם כג כב) אל תבוז כי זקנה אמה, (ו' בן י"ה).

וזמנין אתקריאת ס' סתימא, ואתמר בה בן ארבעים לבניה, (כד לא איהו) בשותפא דאת י' אתקריאת ארבעים, ואיהי עלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה, וכד סליק משה לגבה אתמר ביה (שמות כד יח) ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה וגומר.

מתן תורה דא שכנינתא תתאה, ועלה אתמר ישמח משה במתנת חלקו, בגין דאיהי דוגמא דעמודא דאמצעיתא, ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת ונתנה לה גם את זאת (בראשית כט כז), מלא שבע זאת דא שכנינתא עלאה, (מלא שבע ה' מלא י"ה), דאתמר ביה (שמות יז טז) כי יד על פ"ס י"ה, ונתנה לה גם את זאת דא שכנינתא תתאה ה' זעירא, מלא דכלא עלאה ותתאה דא ו', איהו מלא י"ה לעילא, דאיהי מליא"ה אלהי"ם, ועלה אתמר (רות א כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי לטורא דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם) ואיהו מלא ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה הארץ קנינה.

ושכנינתא תתאה איהי סוכ"ה, כ"ו ה"ס, דאיהי יהו"ה אדנ"י, פלילא מתרין שמקון, סוכה חבורא דתרויהו פגוונא דא יאהדונה"י, בגין דאיהי פלה דיליה, ואיהי בת שבע

כָּלְלָא דְשַׁבַּע יָמֵי סוּפָה, וְכַד נִטְלָא מֵאִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי שְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁמַחַת בֵּית
הַשּׁוֹאבָה, וְאִיהִי חוּפְסָה דִּילֵיהּ, אַתְקַרִיאת שְׁמִינֵי חַג עֲצֵרַת.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה שְׁוִיין (נ"א שר"א) עֲטָרָה בְּרִישׁ כָּל צַדִּיק לְעִילָא, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שיר ג יא) בַּעֲטָרָה נִשְׁעֲטָרָה לוֹ אָמוֹ, בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבָבוֹ, בְּיוֹם
חֲתוּנָתוֹ דָּא שְׁכִינְתָא תַּתְּאָה, וּבְיוֹם שְׁמַחַת לְבָבוֹ דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, וְהָכִי צְרִיכִין
יִשְׂרָאֵל לְאַתְעֲטָרָא בְּכָלְא (נ"א בלהו) בַּעֲטָרָא עַל רִישֵׁיהוּ (דף נו ע"ב) בְּיוֹמָא דְשְׁמַחַת תּוֹרָה.
וְלְקַחְתָּם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים וְכו' (ויקרא כג מ), אַתְרוּג אִיהִי
שְׁכִינְתָא תַּתְּאָה, וְדַמְיָא לְלָפָא דְאִיהוּ לְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, וּבְגִין כַּד צְרִיךְ בַּר נַשׁ
לְנִטְלָא אַתְרוּג בִּידָא שְׁמָאָלָא וְצְרִיכָא לְמַהוּי אַתְרוּג דְדַמְיָא לְלָפָא שְׁלִימָא בְּתוּזְמַת
דִּילָהּ, בְּגִין הַהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לְמַהוּי שְׁלִימָא עֲמִיהּ,
וּכְמָה דְלִית פְּסוּל בַּיַּעֲקֹב דְלְעִילָא, כִּן צְרִיךְ דְלָא יְהֵא פְּסוּל בְּאַתְרוּג, לְקַיְמָא קְרָא (שיר
ד ז) כְּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ, וְאִם הִיא יְרוּקָא הִיא מְשׁוּבַחַת יִתִּיר, כְּדִיּוֹקְנָא דְהַתּוּת
אַסְתֵּר יִרְקֻרְקַת, דְאַתְמַר בְּהּ (אסתר ה א) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלֻכוֹת.

וְאַתְקַרִיאת הַדְּסָה עַל שֵׁם הַדָּס, וְהַדָּס אֵית לֵיהּ תְּלַת הַדְּסִין, לְאַשְׁתַּכְּלָלָא בְּתַלַּת
אַבְהוֹן, וְאַתְקַרִיאת עֲרֵבָה מִסְטָרָא דְתַרִין שְׁפִוּוֹן דְאִינוּן לְמוּדֵי יְהו"ה, וְאַתְקַרִיאת לְוֹלָב
מִסְטָרָא דְח"י עֲלָמִין, דְאִיהוּ כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאָן דְצִלוּתָא, וְלְקַבְּלֵיהוּ עֲבָדִין ח"י נְעֻנְוֵעִין
בְּלוּלָב בְּשִׂית סְטָרִין, תְּלַת לְכָל סְטָרָא וְסְטָרָא, שִׂית סְטָרִין דְכְּלִילִין בְּגוּפָא דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְלוּלָב עַל שְׁמִיהּ אַתְקַרִי ל"ו ל"ב.

וְאִינוּן נְעֻנְוֵעִין ח"י ד' זְמַנִין, דְסְלָקִין ע"ב, וְאִינוּן ח"י נְעֻנְוֵעִין בְּהוּדוּ לִיהו"ה תַּחֲלָה וְסוּף,
ח"י בְּאַנָּא יְהו"ה הוֹשִׁיעָה נָא, הָא ע"ב, וְאִינוּן תַּלְיִין מִן ד' דְאִיהִי שְׁכִינְתָא, וְצַדִּיק
בְּה אַתְקַרִי ד' זְמַנִין ח"י ח"י ח"י דְסְלִיק ע"ב, מִסְטָרָא דְתַלַּת אַבְהוֹן, וְשְׁכִינְתָא
דְאַשְׁתַּתְּפַת עֲמַהוֹן, דְאִינוּן ח"י (פְּרָקִין) בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְח"י בְּשִׁמְאָלָא, וְח"י בְּגוּפָא לְגַבֵּי
שְׂדֵרָה, וְח"י בְּבְרִית מִילָהּ, וְאִינוּן ו' סְטָרִין תַּרִין דְרוּעִין דְמִלְכָּא, וְתַרִין שׁוּקִין דְמִלְכָּא,
דְאִינוּן תַּרִי נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְגוּפָא וּבְרִית הָא שִׂית, ח"י נְעֻנְוֵעִין לְקַבֵּל ח"י חוּלְיִין דְשְׂדֵרָה
מִסְטָרָא דְגוּפָא, וְכָל דָּא מִסְטָרָא דְאִילָנָא דְחַיִי, וּמִסְטָרָא דְאִילָנָא דְטוֹב וְרַע.

אַתְרוּג דְמִי לְצַדִּיקֵינָא, וְהַדָּס לְבִינוּנֵינָא, וְעֲרֵבָה לְרִשְׁעִים, וְשְׁכִינְתָא אַתְמַר בְּהּ (תהלים
קג ט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אַף עַל גַּב דְאַתְמַר בְּהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
בְּהּ, אִיהִי שְׁלֵטָא עַל עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, מִסְטָרָא דִּילֵיהּ הִיא קְרִיבָא לְמִלְכָּא, (נ"א
וּמִסְטָרִין אֵלִין לְזְמַנִין אִיהִי נִקְבָּא קְרִיבָא לְמִלְכָּא), הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא טז ג) בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן

אל הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא מניה מסטרא דשמאלא, ואל יבא
בכל עת אל הקדש, מסטרא דימינא איהי לא מקבלא טומאה, טוב הוא ימינא,
אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (ג"א אל
הקדש איהי לא מקבלא טומאה, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומתהווא אתר דלית ליה קריבו), ותמן
צריד קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא רוח הטומאה מתהווא אתר, ולקרבא זכותא
לשמאלא גבירתא, ולרחקא שפחה מתמן, ובגין דא כל שמחן אית בה.

ואתקרי שדרה אחור מסטרא דסיהרא, ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי קדם,
ורזא דמלה אחור וקדם צרתני (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחור ימינו מפני אויב
(איכה ב ג), מאי אויב דא סמא"ל, דכל אלהים אחרים אינון לאחור, ובגין דלא יסתכלון
בשכינתא דאיהי למערב דאיהו אחור, שוי לה בימינא, ובגין דא אסור לעלאה
למערב דאיהו אחור, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן סם המות שבתא"י, ובגין דהות
בקדמיתא למערב וחרת לימינא, שאלין עלה אלהים אחרים שבתא"י אי"י שבת,
שבתא"י אתון דיליה אי שבת.

וצריכין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם
ושנוי מעשה, בגין דלא אשתמדע ביה אויב דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחור
ימינו וכו', אם זכאן (ד טו ע"א) לנטרא שבת, צריד לשנויי ליה מיזמין דחולא בלבושין
ומיכלין דאינון ענג שבת, דאם הוה רגיל למיכל תרי סעודות ביזמא דחולא, בשבת
אכיל תלת, דכתיב (שמות טז כה) ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום ליהו"ה היום
לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריד למעבד בשבת תוספת, דאם הוה רגיל למיכל
ביזמא דחולא נהמא וחמרא, יוסיף בשבת בשרא, דא תוספת שבת.

שנוי מעשה, דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול, לא יעביד בשבת, דדא הוא דכתיב
(שם כ ט) ששת ימים תעבוד וכו', שנוי השם לכל יומא קארי ליה מעשה, כמה דאת
אמר (יחזקאל מו א) ששת ימי המעשה, וליום השביעי קארי ליה שבת, דאיהו השבתת
מעשה, ביטולא דעובדא, שנוי מקום, אם הוא רגיל לאוקדא נורא בחולא, דישיני
ולא יוקיד ליה בשבתא, דדא הוא דכתיב (שם לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם
ביום השבת.

ועוד אית שינוי, דצריד לשנות מעבדא למטרוניתא, דלא יהון שוין, דמטרוניתא
איהי מקומו דקודשא בריד הוא, צריד לשנות למלפא, דדא הוא דכתיב (אסתר ב ט)

וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נַעֲרוֹתֶיהָ, בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, דְּאִשְׁתֵּי יוֹמָא דְשַׁבְּתָא מִיוֹמָא דְחוּל דְשַׁלְטָא בֵּיהָ
עֲבָדָא דְמַלְכָא.

ועוד מוזשבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא
בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא עציב בחולא, דיהא חדי בשבתא,
ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא ליה שלמא עמה
בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא לסם המנות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול
שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם ישראל הוו מקיימין שבת אחת
פהלכתה (נ"א שתי שבתות פהלכתו), מייד הוו נגאלין.

וכד צריך לשנויי בגין דלוק, ובמטה מוצעת, ובפתורא, פגוונא דא אם הוה רגיל
ביומי דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסף בשבת תננינא, ובפתורא אם רגיל
לברכא המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסף תננינא, דאינון פגוונא דלחם משנה,
מטה הא אתמר דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא בקטטה עם אתתיה ובפרודא,
לא יזדווג לאתתיה בשבתא אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי חכמים עונתן מליל שבת
ליל שבת, וצריך לשנויי שבת מיומא דחולא בכלא, ואם אית לון שלמא בכל שית
יומין דחולא, יעבדון תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי, פגוונא דלעילא,
דאתמר לגבי שכנינתא (שיר ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת מלין
דפיוסא, פגוונא דא צריך בר נש לפיוסא לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזיין בשבת שנוי בכלא, לית לון רשו לקרבא, הדא הוא
דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, בגין דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין
דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתותי תשמורו וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת
שכנינתא מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה כל דרגין דחול, ולא אית רשו נוכראה
בשבת, לאעלא בין קודשא בריך הוא ושכנינתיה, איהי אתקריאת קדושה דיליה, וכד
מברכין לה בברכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה, ובתרוניהו איהי יחוד דיליה, פלה
דיליה, בההוא זמנא איהי שבת שקולה בכל אורייתא.

ושרגא איהי דיוקנא דמנרתא, וצריך למהוי לימנא, ועלה אתמר הרוצה להחכים
ידרים, ופתורא בשבת צריך למהוי לשמאלא, ועלה אתמר הרוצה להעשיר יצפין,
מטה בין צפון לדרום, ושבת איהו אות ברית מילה, אות דתפלין, מאן דמחיל דא
כאלו מחיל דא, תפלין דרישא לקבל זכור, תפלין דיד לקבל שמור, מה רשות הרבים
איהו חלול שבת, אוף הכי אות ברית איהי חלול דיליה זונה, ודא רשו נוכראה, לית

פקודא דעשה ולא תעשה דלא (דף נז ע"ב) **אשתפח בשבת, ובגין דא שבת היא שקולה ככל אורייתא כלה.**

וכן שכינתא תתאה אתקריאת שופר, מסטרא דשכינתא עלאה דאיהי שופר גדול, תקע בשופר גדול לחירותנו, תקע שופר איהו לשון תקיעה ונדאי שכינתא תתאה איהי תקיעה דקודשא בריה הוא מסטרא דימינא, ואתקריאת שברים דיליה מסטרא דשמאלא, ואתקריאת תרועה דיליה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו דעת, ובגין דא אתמר (תהלים פט טז) **אשרי העם יודעי תרועה, יודעי בדעת, דאתמר ביה** (משלי ג כ) **בדעתו תהומות נבקעו, ובדעת חדרים ימלאו** (שם כד ד), איהי שופר, וקודשא בריה הוא קול השופר, ובזמנא דהיא סלקא לגביה בתלת קטרין אליו, אתמר ביה (שמות יט יט) **ויהי קול השופר הולך וחקק מאד, הולך בתקיעה, וחקק בשברים, מאד בתרועה.**

ואיהי יום הפפורים, וכד אתקשטת קדמיה בלבושין שפירין דאינון לבושי כפרה, אתקריאת ציץ דיליה, מצנפת דיליה, אבנט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לבן מסטרא דימינא, ומארבע בגדי זהב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא דאתקשטת באליון לבושין דכפרה אתמר בה (אסתר ה א) **ותלבש אסתר מלכות, ובהון עאלת לפני ולפנים, הדא הוא דכתיב** (שם) **ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית, ובהון נשאה חן בעיניו, ורזא דמלה וראיתיה לזפור ברית עולם** (בראשית ט טז), ומיד אדניי שמעה אדניי סלחה אדניי הקשיבה ועשה אל תאחר (דניאל ט יט).

פורים אתקריאת על שם יום הפפורים, דעתידין לאתענגא ביה, ולשנויי ליה מענוי לענג, ומה דאיהי שכינתא אסור ביה נעילת הסנדל, בההוא זמנא אתמר בה (שיר ז ב) **מה יפו פעמיה בנעלים בת גדיב, וענוגא וחדוה וכמה טבין מזומנין לגבה, ודא יהא בזמנא דפורקנא בעגלא.**

ומאן גרם ענוי לשכינתא בגלותא, אלא רזא דמלה ובכין אבא אל המלך אשר לא כדת (אסתר ד טז), בגין דעאלת בלא בעלה, דאתמר ביה (דברים לג) **מימינו איש דת למו, דבטילו בה אורייתא, ודא גרם אפודא דבית ראשון ושני, הדא הוא דכתיב** (אסתר ד טז) **וכאשר אבדתי אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעאלת בלא בעלה דאיהו דברי תורה, עם כל דא עאלת באבהו, דאינון שלשת ימים לילה ויום דאתענת בהון, ואינון סהדין דעולימתא עאלת ביה למלכא, הדא הוא דכתיב** (שם ב ג) **ובזה הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמה דבערב היא באה נערה בתולה ודאי, הכי נמי בבקר היא נשבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב ובקר פעמים**

קורין לישראל בעלה, וסהדין עליה דלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל יומא שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אהא, שמ"ע אה"ה, ש"ם א"ה ע"ה, א"ה נטיר לה, בגין דאה לצהר וילד (משלי יז יז), ועליה אתמר (תהלים לב ז) אתה סתר לי, ברודך אתה בבואך (דברים כח ו), יהודה אתה יודוך אחיך (בראשית מט כח), בגין דביה יהו"ה וביה ד', ביה איהי נטירא.

ועליה אתמר (אסתר ב ז) ויהי אמן את הדסה, הוא אומן דילה ואיהי אמונה דילה, ודא איהו דאתמר (שם כ) פאשר היתה באמנה אתו, ולא נגע בה נוכראה דאיהו אחשורו"ש, בגין דאה עמה ודאי, ואיהו סתיר לה מניה, במאי סתיר לה מניה בנקודה דאיהי קוצא דאת ד' מן אהה, א"ה נטיר ד', דלא יתקריב לגפה אהה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, והאי נקודה איהי אות ברית, דבה אשתלים א"ה לעשר, ובה אתעביד י', ומאן דמשקר בברית מילה גרים לאסתלקא מיניה (ד' טו טו טו) שכנתא, דאיהי יהודא דקודשא בריך הוא, ושליט עליה ש"ד דאיהו אהר.

ודאי י' דשדי, איהי קוצא מן ד' דאהה, ואם משקר אעבר קוצא מן ד' מן אהה ואשתאר אהר, ובגין דא אמר קרא (שמות לד יד) לא תשתחוה לאל אחר וגומר, ובההוא זמנא דשליטא על בר נש שד דאיהו אל אהה, איהו משתעבד ביה בכל מיני ענויין, וחובא דא גרם לישראל לאשתעבדא בהון אומין דעלמא.

ומאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהו, בין בברית מילה, בין בשפת וימין טבין, קודשא בריך הוא נטיר ליה בגינה בכל אתר, ומכסי עלוי משנאוי, פגוונא דמשה דאתמר ביה (תהלים צא א) בצל שד"י יתלונן, ובגוונא דאסתר דסתיר לה מאחשורוש דאיהו ערל וטמא, ושוי באתריה שנית (נ"א שדית) בדיוקנא דילה, הדא הוא דכתיב (אסתר ב יג) כל אשר תאמר וגומר, בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני, ואיהו נטיר לה מהמן הרשע, הדא הוא דכתיב (תהלים לב ז) מצר תצרני, דאיהו צר ואויב.

ובגין האי קנאה דכסי קודשא בריך הוא באות דילה על אסתה, דאיהי קדושה דילה, דלא איהי קדושה פחות מעשרה, אתלבשו עשרה פתרין תתאין בעשרה בגין דהמן, דתמן אל אהר, דהמן אמר ועשרת אלפים כבר פסך אשקול וגומר (אסתר ג ט), וכלא לנטלא נוקמא מאסתה ואומתה, דאתמר ביה (שם ה א) ותלבש אסתה מלכות, וקודשא בריך הוא מסר לון בידהא ובידא דאומתה, ותלו אותו ואת בניו על העץ (שם

ט כה), ואיהו עבד עין גבוהת המשמים אמה, וקודשא בריך הוא נטיל נוקמא מניה ומבנוי בשכינתא עלאה, דמחאת למצראי המשמים מפות.

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא בעל צדקה, ובגלותא איהי עניה, ובנהא עניים, וקודשא בריך הוא כביכול איהו עני פד איהו פר מאתריה, ובגניה אתמר (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה וכו', ובאן אתר איהו עני ואיהי עניה בצדיק דאיהו ברית, ובגין דהאבו ביה ישראל לתתא איהו נהר יחרב ויבש (איוב יד יא) בבית ראשון ושני, ושכינתא איהי ביה תרבה ויבשה, בגין דאינון גרמי דיתפנשון מניה מיין עלאין, ושכינתא אשתארת יבשה, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

וכל מאן דעביד צדקה במספנא גרים תהוא נהר דיתמשך מעדן דאיהי אימא עלאה, להשקות את הגן דאיהי ד' דלה מספנא, ועני איהו יום שבת, ומאן דמקיים בה ענג שבת גרים לאשקאה תהיא ד', ויהוא עני אתמלי ואתקרי נהר, ומאן דאית ליה רשו למעבד ענג שבת ולא עבד, אתהפך ליה ענג לנגע צרעת, וחרוב ביתיה וממוניה, וכן עניה איהי אורייתא דעל פה ודאי, ואיהי קבלה פד מקבלא מבעל צדקה, דאיהו אורייתא דבכתב, פד אזלת לגביה לקבלה אתקריאת הלכה, פד מקבלא מניה אתקריאת קבלה, ובתהוא זמנא איהי פליגת מה דיהבין לה לעבדין דילה ולבגין ולעולמין דילה, במה דאת אמר (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה וחק לנערוותיה, ומקבלין דין מן דין, מההוא דמקבלין מניה.

בעל קבלה איהו עמונדא דאמצעיתא, ואיהי קבילת מיניה, ובאן אתר קבילת מניה בימינא, בגין דעליה אתמר פי ימינה פשוטה לקבל שבים, הלכה איהי מסטרא דשמאלא, קבלה (ד' טו טו ע"ב) היא מסטרא דימינא, הלכה בשמאלא לגבי בעלה, וקבילת מניה בימינא ונחתא מליא לגבי צדיק, ובגין דא (תהלים לד כה) לא ראיני צדיק נעזב וכו', (ובמא') וכד נחתא מליא לגבי בעלה דאיהו ו', נהר דאתמשך מעדן, ו' עאל פד' ואתעבדת ה', ומה דתהו צדק אתעבדת צדקה לגבי עני דאיהו צדיק.

והוא נהר עליה אתמר שמש בשבת צדקה לעניים, ועליה אתמר (משלי יד לד) צדקה תרומם גוי, ומה דתהו צדק דינא, אתעבדת רחמי, וכל ספירן על שמה אתקריאו, מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק (ויקרא יט לו), פד אתרחק מניה בעלה דאיהו רחמי, מאזני צדק תרין דרועין, אבני צדק תרין סמכי קשוט, הין צדק צדיק, וכד עמונדא דאמצעיתא מרחק מניה איהו משפט, וביה כתיב (תהלים עה ח) פי אלהים שופט

זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, זֶה יִשְׁפִּיל מֵאֵן דְּגָרִים לְאַשְׁפָּלָא לְשִׁכְיִנְתָּא מֵאַתְרָהּ, וְזֶה יָרִים מֵאֵן דְּגָרִים לְסֻלְקָא לְהַ מֵאַתְרָהּ, דְּחֻבִּין דְּיִשְׂרָאֵל אֵינֻן אֲשֻׁפִּילֵן לָהּ לְתַתָּא, וְזַכּוּן דְּלַהּוֹן סֻלְקִין לָהּ לְאַתְרָהּ, הָא זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּעֵבִיד זַכּוּן לְסֻלְקָא לָהּ לְאַתְרָהּ.

וְעוֹד שְׁכִינְתָּא אִיהִי שְׁלוּחַ הַקּוֹן, מֵאֵן קוֹן דִּילָהּ דָּא יְרוּשָׁלַם, וְלַעֲיָלָא קוֹן דִּילָהּ הַהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שמות לד ז) וְנִקְּה לֹא יִנְקָה, וְדָא מִטְטְרוּ"ן, עָלִיהּ אֲתַמַּר אַל תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְקוֹן אֶלָּא בְּמַה דְּאִית בֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קוֹן עֲפוֹר לְפָנֶיהּ בְּדַרְדָּרָה בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ (דברים כב ו), בְּכָל עֵץ דָּא גּוּף וּבְרִית, עֲדִיק אִיהוּ בְרִית וְאִיהוּ כָ"ל, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא אֵימָא תַתָּאָה, אֶפְרָחִים תְּרִין דְרוּעִין, אוֹ בֵּינִים תְּרִין שׁוּקִין, וְהָאֵם רַבְּעַת דָּא אֵימָא עֲלָאָה, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם דָּא אֵימָא תַתָּאָה אֶת וְדָאֵי.

שְׁלַח תְּשַׁלַּח, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאַתּוֹ, וְאַתְמַר בֵּיעֲקֹב (שם כז ל) וַיְהִי אַךְ יֵצֵא יֵצֵא, לְקַבֵּל שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וְאֵינֻן תְּרִין דְרוּעִין שְׁנֵי גְרִישִׁי"ן וְאֵינֻן תְּרִין תְּרוּבִין, וְדָא אִיהוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֶת הַבָּנִים תַּקַּח לָהּ, אֵלֶיךָ נְשִׂית פְּרָקִין דְּאֵינֻן בְּתַרֵי דְרוּעִין, אֲשַׁתְּאֲרַת ה' ד' בְּלֹא ו', מֵאֵן גָּרִים לָהּ תְּרֵי תְּרוּבִין, אֶלָּא בְּגִין דְּעֵבְרִין בְּנֵהָא עַל פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה נ יח) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וַיּוֹסֶף שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאַתּוֹ (בראשית ח י) דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, מֵאֵן גָּרִים דָּא דְאַתְתַּרְכַּת מִינֵיהּ, בְּגִין דְּיִשְׂרָאֵל עֲבְרוּ עַל אוֹרֵייתָא, וַיַּחֲל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם (שם) (נ"א וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב), דָּא ז', יוֹמָא שְׁבִיעָאָה דְכָלִּיל שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, וּמֵאֵן גָּרַם דְאַתְתַּרְכַּת מִינֵיהּ, בְּגִין דְּעֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שַׁבַּת וַיּוֹמִין טָבִין וְאוֹת בְּרִית.